

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718200657
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8718200657.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX E. F. G., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Urban, s.r.o., so sídlom 831 01 Bratislava - Nové Mesto, Uhrova 18, IČO: 47 254 173, proti žalovanej: H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., D. XX, právne zastúpená: JUDr. Tibor Bašista, Advokátska kancelária, so sídlom 058 01 Poprad, Štefánikova 8, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/6/2018-416 zo dňa 25.01.2024, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa medzitýmny rozsudok.

II. O trovách celého konania rozhodne súd I. inštancie v konečnom rozhodnutí.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia čo do základu je daný.

II. O výške nároku a o trovách celého konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí.“

Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil najmä tým, že žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.1.2018 žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia v znení: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu zodpovedajúcu 82,02 percentám zo sumy, o ktorú bola zhodnotená nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovanej nachádzajúca sa v k.ú. J.: bytu č. X s prísl., v bytovom dome blok B., ul. XX. K., or.č.XX,XX, súp. č. XXX, stojaci na parcelách č. XXXX a XXXX. vchod č. XX. na ulici XX. K. v J. investíciami žalobcu v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku“ a priznať náhradu trov konania.

Svoj nárok odôvodnil tým, že bol ženatý s dcérou žalovanej od 02.08.2014 do 10.05.2017. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu Poprad sp.zn. 15P/85/2016 zo dňa 01.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2017. Žalovaná (v čase podania žaloby - poznámka súdu) je vlastníčkou bytu č. X, vchod č. XX s príslušenstvom v bytovom dome blok B., L. XX. XXXXXXX XXX/XX/XX, J., stojaci na parcelách č. XXXX a XXXX, zapísané na LV č. XXXX k.ú. J.. Po uzatvorení manželstva s dcérou žalovanej sa v roku 2015 dohodli, že kúpia byt od žalovanej na ul. D. XXXX/XX, J. (3-izbový). Z peňazí utržených za predaj bytu, žalovaná kúpi dvojizbový byt na ulici XX. K. G. J., ktorý s bývalou manželkou zrekonštruujú, budú ho užívať a následne si byty zamenia a vzájomne sa finančne vysporiadajú. Na rekonštrukciu bytu boli vynaložené finančné prostriedky vo výške 19.729,61 eur, z toho bolo 3.547,80 eur z prostriedkov žalovanej. V roku 2015 investoval výlučne svoje finančné prostriedky do rekonštrukcie bytu vo vlastníctve žalovanej a po vyčerpaní prostriedkov ďalej

investoval do rekonštrukcie bytu aj finančné prostriedky, ktoré nadobudol za trvania manželstva. Na základe skutkového stavu sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, titulom vloženia investícií do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, ktorými bola predmetná nehnuteľnosť zhodnotená. Vynaložením investícií do cudzej nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vzniklo vlastníčkovi bezdôvodné obohatenie. V tomto prípade ide o plnenie bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). V zrekonštruovanom byte s manželkou a maloletým dieťaťom bývali a uhrádzali všetky náklady spojené s užívaním bytu v súlade s uzavretou dohodou. Tento stav trval do februára 2016, kedy mu bolo zabránené vstúpiť do bytu a odvtedy ho nemohol užívať. Od februára 2016 je v byte vymenený zámok. Investície, ktoré vkladal do rekonštrukcie nehnuteľnosti boli určené na spoločné bývanie s už bývalou manželkou. Účel viesť spoločnú domácnosť v zrekonštruovanom byte odpadol. Vo februári mu už nebolo umožnené vstúpiť do bytu.

Právny zástupca žalovanej vzniesol námietku premlčania a žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že žalobca opustil rodinu, t.j. manželku pre mimomanželský vzťah v októbri 2015 a zdržiaval sa len v M.. Rekonštrukcia dvojizbového bytu bola ukončená v júni 2015.

Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd v uvedenej právnej veci rozhodol medzitimným rozsudkom v zmysle § 214 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), nakoľko by bolo nevhodné v ďalšom konaní sa zaoberať výškou bezdôvodného obohatenia, vykonávať znalecké dokazovanie. Prioritne bolo potrebné vysporiadať sa s námietkou premlčania a teda či je nárok daný, až následne pokiaľ je nárok daný vykonať rozsiahle dokazovanie.

Uplatnený nárok žalobcu v predmetnom konaní predstavuje ním tvrdené vložené investície do bytu č. X, vchod č. XX v bytovom dome blok B. F. L. XX. XXXXXXX XXX/XX/XX, J., zapísaný na LV č. XXXX k.ú. J., ktorý bol v predmetnom čase vo vlastníctve žalovanej. Účelom vynaloženia tvrdených investícií bol spoločný záujem žalobcu, žalovanej, v tom čase žalobcovej svokry a jej dcéry vytvoriť spoločné bývanie pre manželov očakávajúcich narodenie dieťaťa, vnúčaťa. Účel rekonštrukcie bytu nebol v konaní sporný. Vloženými investíciami tak došlo k zhodnoteniu bytu v danom čase vo vlastníctve žalovanej. Už nasledujúce rozhodnutie žalovanej týkajúce sa zmeny vlastníckeho práva predmetného bytu výberom formy prevodu, darovacou zmluvou dcére bolo na samotnom rozhodnutí žalovanej. V konečnom dôsledku tak išlo o ekonomické zhodnotenie veci pre žalovanú. Tým je daná pasívna legitímácia.

Žalobca ako subjekt, ktorý vložil investície do bytu za určitým účelom, ktorý následne odpadol, má právo domáhať sa vrátenia týchto investícií vo forme bezdôvodného obohatenia. Lehoty na vrátenie tohto plnenia sa odvíjajú nie od jeho poskytnutia (tzv. začiatku rekonštrukcie bytu) ale od okamihu vzniku zodpovednostného vzťahu z bezdôvodného obohatenia, t.j. od času, kedy právny dôvod plnenia dodatočne odpadol, v danom prípade podľa názoru súdu vo februári 2016 v dôsledku zistenej nemožnosti žalobcu reálne sa dostať do bytu v dôsledku výmeny zámkov, čo nebolo v konaní sporné. Išlo teda o reálnu prekážku užívania bytu. Od daného momentu začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba, ktorá uplynula vo februári 2018. Výmenou zámku sa žalobcovi znemožnilo užívať predmetný byt a teda jeho investície vložené na rekonštrukciu bytu. Žaloba bola podaná včas, už v januári 2018, teda pred uplynutím premlčacej doby.

Súd však za nepochybný, jasný a zreteľný okamih plynutia premlčacej subjektívnej doby považoval definitívnu prekážku právneho charakteru na strane žalobcu pre užívanie bytu, právoplatnosť rozsudku o rozvode manželstva ktorá nadobudla dňa 10.05.2017. Premlčacia doba by v takomto prípade uplynula až 10.05.2019. Takýmto okamihom odpadol účel užívania bytu a účel pre ktorý boli investície vložené. V oboch prípadoch tak žaloba bola podaná včas.

Súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, že opustením spoločnej domácnosti žalobcom v októbri 2015 odpadol účel užívania bytu, investícií. Z dokazovania vyplynulo, že bývalí manžel sa snažili manželskú krízu ustáť. Dcéra žalovanej a žalovaná nechali žalobcu uhrádzať všetky náklady spojené s užívaním bytu až do februára 2016, čo nebolo sporné (ods. 9 tohto rozsudku). Taktiež z vyjadrení dcéry žalovanej v Správe z poradne-psychologického procesu zo dňa 02.08.2016 (na čl. 46 pripojeného spisu sp.zn.15P/85/2016 oboznámené na pojednávaní dňa 10.08.2022 v danom konaní) vyplýva, že dúfa že sa manžel k rodine vráti, verí v jeho návrat.

Súd teda dospel k právnomu záveru, na základe zistených skutočností, že objektívna trojročná premlčacia doba bola dodržaná, ako aj subjektívna dvojročná doba. Žalobca si svoj nárok uplatnil včas ako je vyššie odôvodnené. Teda v danom prípade premlčacia doba neplynie od poskytnutia investícií žalobcom do bytu, čo nebolo v konaní sporné, ale až od odpadnutia účelu vloženia investícií. Daný okamih súd posúdil právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Takýmto okamihom sa žalobca mohol dozvedieť nepochybné, že investície, ktoré vložil do nehnuteľnosti si môže nárokovať od žalovanej. Touto právnou skutočnosťou došlo k legitímnemu ukončeniu vzťahu medzi zaťom a svokrou,

ako sporových strán. K márnemu uplynutiu premlčacej doby tak došlo 10.05.2019, žaloba bola podaná včas dňa 30.01.2018 a preto nárok nie je premlčaný.

Trvá teda povinnosť žalovanej bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať. Z vyššie uvedených dôvodov súd o nároku žalobcu či je daný rozhodol, medzitimným rozsudkom. Uvedené súd posúdil v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR zo 17.02.2016 sp.zn. I. ÚS 548/2015).

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Svoje odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania, na ktorej trvala aj na súdnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 25.01.2024. Z vykonaného dokazovania má za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca opustil spoločnú domácnosť v októbri 2015, čo vyplýva aj z dokazovania, ktoré prebehlo v rámci konania na OS Poprad pod sp.zn. 15P/85/2016, pričom rekonštrukcia bytu bola ukončená v júni roku 2015, na základe čoho je názoru, že tým, že žalobca žalobu podal dňa 31.1.2018 nebola predmetná žaloba podaná včas, a teda bola podaná po uplynutí premlčacej doby, na základe čoho nárok, ktorý si v tomto konaní uplatňuje, nemá žiadny právny základ.

Je toho názoru, že od ukončenia rekonštrukcie nehnuteľnosti teda, od júna 2015 začala plynúť žalobcovi subjektívna lehota na uplatnenie si nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže žalobca mal v tom čase vedomosť o tom, že sa jedná o nehnuteľnosť, ktorá je vlastníctvom žalovanej. Taktiež má za to, že v konaní bolo preukázané, že rekonštrukcia bola vykonávaná z finančných prostriedkov žalovanej a nie žalobcu.

Výrok súdu sa podľa mňa zakladá aj na nesprávnom právnom posúdení na základe týchto skutočností: Žalobca viedol mimomanželský pomer od približne marca 2015 a v čase rozchodu s dcérou žalovanej už žil s inou partnerkou v podnájme v M.. Dôkazy predložila dcéra žalovanej v konaní na OS Poprad pod sp.zn. 15P/85/2016. Žalobca uviedol o rozchode, že sa ich vzťahy narušili, neuviedol však, že sa prevalil jeho mimomanželský pomer a už v októbri 2015 sa vyjadril, že chce žiť a založiť si rodinu s novou partnerkou, a teda už v tomto období vedel, že manželský vzťah nechce obnoviť. Toto tvrdenie potvrdil v rámci rozvodového konania, kde sa vyjadril, že rodinu opustil a odsťahoval sa v októbri 2015. Vo svojom vyjadrení počas tohto konania zo dňa však už uviedol, že sa vzťah snažili do decembra 2015 urovnať. Táto skutočnosť sa teda nezakladá na pravde. Dcéra žalovanej mala snahu v októbri 2015 na stretnutí manželstvo zachrániť, ale on neprejavil záujem, nakoľko už žil s inou ženou.

Tvrdenie žalobcu, že až vo februári 2016 zistil, že sú vymenené zámky, a že dovtedy tam mohol chodiť, sa taktiež nezakladajú na pravde. Od októbra 2015 v 2-izbovom byte prechodne bývala kamarátka dcéry žalovanej, B. N. K., ktorá žila a pracovala v J. a na nejaký čas prišla na Slovensko, preto je logické, že žalobca nemohol vstupovať do predmetného bytu. Následne, keďže jej nevrátil kľúče od jej 2- izbového bytu, vymenila v decembri 2015 zámky. Jeho tvrdenie, že na to prišiel až vo februári 2016, považuje len za účelové tvrdenie z jeho strany. So synom sa zásadne a vždy stretával len v alebo pred ich trojizbovým bytom na D. L. G. J., nikdy nie pred alebo v dvojizbovom byte, nakoľko dcéra žalovanej aj s vnukom bývali v trojizbovom byte a žalovaná tam bývala s nimi a pomáhala svojej dcére.

Taktiež nie je pravdou čo tvrdí žalobca ohľadom užívania bytu od októbra 2015 do februára 2016 a o tom, že sa tam malo uskutočniť niekoľko stretnutí. V októbri 2015 sa v dvojizbovom byte uskutočnilo jedno stretnutie dcéry žalovanej a žalobcu. Následne byt obývala B. N. K. a žalobca chodil za synom do ich trojizbového bytu.

Nesúhlasí aj s tvrdením súdu, že zistenie žalobcu, že sa až vo februári nemohol dostať do bytu je okamih (čas) zistenia, kedy odpadol právny dôvod plnenia a to z dôvodu, ktorý uvádza vyššie. V tom čase bývala v byte B. N. K., a teda žalobca nemal dôvod a ani právo vstupovať do bytu. Pokiaľ súd tvrdí, že zistenie žalobcu, že sa vymenili zámky vo februári je nesporné, musí byť toto tvrdenie podložené dôkazmi nielen tvrdeniami žalobcu.

Nesúhlasí ani s ďalším vyjadrením súdu, že považoval za definitívnu prekážku právoplatnosť rozsudku o rozvode, pretože si myslí, že manželstvá sa môžu rozvádzať ako pol roka, tak i niekoľko rokov a absolútne to nesúvisí s užívaním bytu, ktorý žalobca nikdy nevlastnil, iba do určitého času (do času odchodu od rodiny) ho užíval spolu so svojou rodinou. Dcéra žalovanej naivne verila, že rodinu zachová, no postupne sa dozvedala skutočnosti ohľadom milenky a ich spoločnej prezentácie na verejnosti počas manželstva, (investícií do kúpy darčiekov, zaplatenia ubytovania v čase manželstva, fotografií, atď.), že od tohto ustúpila. Súd síce uviedol, že v manželskej poradni sa snažila dcéra manželstvo zachrániť, no

už necitoval vyjadrenie žalobcu, že o záchranu nemá záujem a dal to striktnie najavo slovne ako aj tým, že pred dverami poradne sedela jeho nová partnerka.

Súd vyhodnotil, že z dokazovania vyplynulo, že sa manželia snažili krízu zažehnať. Dané tvrdenie, sa však nezakladá na pravde nie je pravda. O manželstvo bojovala nejaký čas len dcéra žalovanej a zo spisu o rozvode manželstva jasne vyplynulo, že žalobca sa chcel rozviesť a nesúhlasil ani s manželskou poradňou. Súd si nedôsledne preštudoval spis o rozvode manželstva a vôbec neuviedol jasný názor žalobcu na ich manželstvo ani to ako sa v tom čase k záchrane manželstva vyjadril.

Je taktiež toho názoru, že súd nepostupoval správne, keď si osvojil žalobcom ničím nepodložené tvrdenia, vyhodnotil predložené dôkazy, resp. tvrdenia jednostranne v prospech žalobcu, pričom sa nijakým spôsobom nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré uvádzala žalovaná a tieto nebral do úvahy.

3. V rámci kontradiktórnych reakcií žalobca k odvolaniu žalovanej sa vyjadril a považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. Poukázal na to, že žalovaná opakuje svoje ničím nepodložené nepravdivé tvrdenia, pričom poprel, že sa mal z bytu odsťahovať v októbri 2015 a že by chcel žiť s inou partnerkou v byte v M.. Poukázal na existenciu ust. § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcu, zotrvala na dôvodoch uvedených v odvolaní a vyjadrila nesúhlas s tvrdeniami žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu, pričom podľa jej názoru žalobca počas celého súdneho sporu neustále mení svoje tvrdenia a nároku si na niečo, čo sám nevie preukázať. Pripojila uznesenie Okresnej prokuratúry Poprad sp.zn. 1Pv461/23/7706-12 z 27.03.2024. Dňa 16.05.2024 bolo doložené do spisu čestné prehlásenie B. N. K., ktorá uviedla, že po dohode s terajšou vlastníčkou bytu na ulici XX. XXXXXXXX XX G. J. H. I. dočasne v tomto byte bývala v čase od októbra 2015 do 08.02.2016 kedy odletela pracovne naspäť do O. (č.l. 460 spisu).

5. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že žalovaná predkladá nové dôkazy. Poukázal na znenie § 167 ods. 3 CSP a § 153 CSP. Poukázal na to, že tvrdenie žalovanej o tom, že žalobca byt nemohol užívať, z dôvodu prechodného bývania kamarátky dcéry žalovanej je nepravdivé a žalobca to popiera. Ani komunikácia z prílohy č. 14 nič také nepreukazuje. Vo zvyšku ide len o nepodstatné fabulácie žalovanej.

Žalovaná mala možnosť v konaní navrhovať dôkazy a ak ich nenavrhla, tak musí niesť následky vyššie spomínanej sudcovskej koncentracie, avšak ani tieto nové tvrdenia žalovanej nijako nevyvracajú argumentáciu súdu prvej inštancie, ktorou odôvodnil napádané rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

7. Je nepochybné, že druhému v poradí rozhodnutiu súdu prvej inštancie v predmetnej veci predchádzalo kasačné rozhodnutie odvolacieho súdu, a to uznesením sp.zn. 20Co/140/2019-172 zo dňa 19.12.2019, pričom prioritne v tomto rozhodnutí sa riešila otázka medzitymneho rozsudku Okresného súdu Poprad, a to in concreto výroku, že nárok žalobcu je premlčaný a o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Pre rozhodnutie v roku 2019 bolo kľúčové zhodnotenie neehospodárneho a neúčelného postupu súdu prvej inštancie s návodom, že pokiaľ mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný, mal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a nie rozdeliť rozhodovanie o zamietnutí žaloby na dve rozhodnutia, tak ako to vyplýva z bodu 9 tohto uznesenia.

V tomto rozhodnutí sa odvolací súd len okrajovo venoval argumentácii týkajúcej sa veci samej.

8. Podľa § 114 Občianskeho zákonníka ak ide o právo medzi zákonnými zástupcami na jednej strane a maloletými deťmi a inými zastúpenými osobami na druhej strane, premlčanie sa ani nezačína ani neplynie, ak nejde o úroky a opakujúce sa plnenie. To platí aj o právach medzi manželmi.

9. Zmyslom predmetného ustanovenia je opätovne istá modifikácia v plynutí premlčacej lehoty so zreteľom na zvýšenú ochranu v ňom definovaných subjektov.

Ustanovenie teda normuje jednak nezačatie plynutia premlčacej lehoty, a jednak spočívanie premlčacej lehoty.

Ak ide o prípadné vzájomné záväzkové právne vzťahy medzi osobou zákonného zástupcu a ním zastupovanej osoby, pre hroziaci konflikt záujmov, ako aj pre reálnu praktickú neuplatniteľnosť týchto

práv sa stanovuje, že ešte nezačatá premlčacia lehota nezačne plynúť, prípadne, že už začatá premlčacia lehota spočíva, a to až do momentu, kedy sa právny vzťah zákonného zastúpenia skončí. Týmto momentom začne prípadná premlčacia lehota plynúť alebo (v prípadoch spočívajúcej premlčacej lehoty) začne plynúť zvyšok premlčacej lehoty.

Analogicky platia uvedené závery i na právny vzťah manželstva. Nemožno ich však analogicky aplikovať na situácie spolu žijúcich osôb (druh a družka, prípadne iné normatívne neupravené partnerské vzťahy).

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie zodpovedal všetky otázky, ktoré považoval pre rozhodnutie za podstatné, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje.

12. Pokiaľ súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na zistení o uplatnení si nároku žalobcu riadne a včas, tomuto zisteniu nemožno totižto nič vytýkať, pretože tak ako vyplýva z bodu 28 napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, za kľúčové považoval súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd pre plynutie premlčacej doby moment právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva strán sporu, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2017 (č.l. 9 spisu) a premlčacia doba by v takomto prípade uplynula až 10.05.2019, no však za stavu pokiaľ žalobca žalobu podal dňa 31.01.2018, potom odvolací súd konštatuje rovnako ako súd prvej inštancie, že nárok žalobcu premlčaný nie je.

13. Čo sa týka nových dôkazov tvrdení uvedených v odvolaní, tieto nemohli vzhľadom na vyriešenie kľúčovej otázky začiatku plynutia premlčacej doby dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželov, znamenať zmenu v objasnení veci tak, ako k nej dospel súd prvej inštancie a preto na tieto dôkazy a tvrdenia po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd aj z tohto dôvodu neprihliadal.

14. Taktiež na zmenu v objasnení veci vzhľadom na správne posúdenie námietky premlčania nemohli mať vplyv okolnosti v režime užívania bytu, zamedzenia užívania bytu z rôznych dôvodov, tak ako to strany sporu tvrdili v priebehu prvostupňového konania a napokon aj v odvolaní a ich kontradiktórnych reakcií po podaní odvolania.

15. Na základe uvedeného odvolací súd medzitimny rozsudok postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. Vzhľadom na to, že postihnutý odvolaním bol medzitimny rozsudok, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí.

17. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).